

חֲדָשׁ אֶדָר
וּפְרִישֵׁת שִׁקְלִים
מֵאִיר וְשִׁמְחָה

קוֹנָטְרָם

חדש אדר ופרשת שקלים מאיר ושמח

דבורים נוראים ונפלאים המדברים ממעלת ה'חדש אדר ופרשת
שקלים, ומה אפשר לזכות עליהם בזה ובכא לנצח.

בני ומיסד על פי דברי

רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון
ברצינא קדישא עלאה, אדונינו מורנו ורבנו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו
ועל פי דברי תלמודו, מורנו הגאון הקדוש,
אור נפלא, אשר כל רו לא אגים ליה

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו
ומשלב בפסוקי תנ"ך ומאמרי חז"ל הקדושים

מגמרא ומדרשים וזר הקדוש.

הוכא לרפום עלידי

חסידי ברסלב

עיר הקדוש ירושלים תובב"א

באשדוד:

קֶרֶן הַדַּפְסָה
הַיֵּלֶל הַקֹּדֶשׁ

052.7618316
בארצות הברית:

קֶרֶן הַדַּפְסָה
הַיֵּלֶל הַקֹּדֶשׁ

2623 state route 52
Liberty NY 12754

יבנאל עיר ברטלב:

בבית המדרש
הַיֵּלֶל מוֹהֲרָא"ש

055.6783366
בבני ברק:

קֶרֶן הַדַּפְסָה
הַיֵּלֶל הַקֹּדֶשׁ

052.7138892

הַכְּתוּבָה
לְהַשִּׁיג
אֶת הַסֵּפֶר
הַקֹּדֶשׁ הַזֶּה

וְכֹל סֵפְרֵי אֲדָמוֹ"ר
מוֹהֲרָ"ן מְבַרְסֵלֵב זִי"ע
וְסֵפְרֵי תַלְמִידֵי
הַקֹּדוּשִׁים

שיחה שבועית

• **בשידור חי**

יום רביעי
בלשון הקודש

23:30

ליל שישי
באידיש

22:30

שיחות
נפלאות

מפי מוריננו הרה"צ
רבי **יצחק שמואל**
אהרן לעזער
שליט"א

077.223.3223

845.510.6314 ארה"ב

ברסלב שלי

breslevsheli.co.il

ניתן גם לקבל את השיעור באימייל:

breslev.shely@gmail.com

חדש אדר ופרשת שקלים מאיד ושמה

א.

דע לך, אהובי אחי היקר, שבהגיעך לחדש אדר, חדש השמחה, עליך לתת שבח והודאה עצומה להשם יתברך שזכת לעוד חדש אדר בימי חייך, כי חדש אדר הוא חדש המיוחד לשמחה, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (תענית כט.): 'משנכנס אדר מרבין בשמחה'; וחכמינו מדגישים "מרבין" בשמחה, כי הלא שמחה היא מצוה גדולה כל השנה כלה, וכמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטר מוה"ר"ן, חלק ב', סימן כד): "מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד"; אבל בחדש אדר נתוסף צווי מיוחד להרבות השמחה בכל דרך שהיא.

ומסגל מאד לנטע אז נטיעה של שמחה בתוך הלב לכל השנה כלה, וכמרמז בדברי חכמינו הקדושים (ביצה טו.): 'הרוצה

שִׁיתְקִימוּ נְכָסָיו, יטע בהם אדר, שְׁנֵאמַר (תהלים צג, ד): אֲדִיר
 בְּמָרוֹם ה'"; וְהֶרְמֹז בָּזָה: הַרוּצָה שִׁיתְקִימוּ וַיִּצְלִיחוּ נְכָסָיו הֵן
 בְּרוּחַנִיּוֹת וְהֵן בְּגִשְׁמִיּוֹת כָּל הַשָּׁנָה כְּלָה, יטע בהם הנטיעה
 שֶׁל חֹדֶשׁ אָדָר שֶׁהִיא מֵדַת הַשְּׁמֵחָה, כִּי הַשְּׁמֵחָה הִיא הַמְּפָתַח
 לְהַצְלַחַת הַחַיִּים, וְכִמּוֹ שְׁאוּמֵר רַבְּנוּ ז"ל (ספר-המדות, אות שמחה, חלק
 ב', סימן א): 'מִי שֶׁהוּא שְׂמֵחַ תָּמִיד, עַל-יְדֵי-זָה הוּא מְצַלֵּחַ';
 וְעַל-יְדֵי שֶׁתַּחֲגֹר מְתַנַּיֵךְ בְּתַחֲלַת הַחֹדֶשׁ עִם מֵדַת הַשְּׁמֵחָה, יִהְיֶה
 לָךְ חֹדֶשׁ אָדָר מְאִיר וְשִׂמְחָה.

ב.

דַּע לָךְ, אֶהְיֶה אֲחֵי הַיָּקָר, שְׁעַל-יְדֵי רַבּוּי הַשְּׁמֵחָה בְּכָל עֵת,
 אֲתָה דָר וְחֵי אֶצֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכִמּוֹ שֶׁפְּתוּב (דברי הימים
 א טז, כז): "עַז וְחֹדֶה בְּמִקְמוֹ" – שֶׁבְּמִקְמוֹ יִתְבָּרַךְ שׁוֹרֵה חֹדֶה
 וְשִׂמְחָה תָּמִיד, וְעַל-כֵּן "אָדָר" נוֹטְרִיקוֹן א-דֹר, אֲנִי אֲדוֹר וְאֲחִיָּה
 אֶצֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל-יְדֵי תַקְוָה הַשְּׁמֵחָה, כִּי כְּשֶׁתִּהְיֶה
 תָּמִיד בְּשִׂמְחָה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּבִיכּוֹל יְדוֹר אֶצְלָךְ, וַיִּקְיָם
 אֶצְלָךְ מֵהַשְּׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְבַקֵּשׁ מֵאַתָּנוּ (שמות רבה, פרשה לג,
 סימן א): 'כָּל מְקוֹם שֶׁאַתָּה הוֹלֵךְ, קִיטוֹן [חֹדֶר] אֶחָד עֲשֵׂה לִי
 שְׁאֲדוֹר אֶצְלָכֶם'; "הַקִּיטוֹן" הוּא אֹר הַשְּׁמֵחָה שְׁעַל-יְדֵה הָאָדָם
 מִתְקַטֵּן וּמִתְבַטֵּל לְגַמְרֵי וְדָר אֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ תָּמִיד, וְכַךְ תִּהְיֶה
 לָךְ דִּירָה קְדוּשָׁה וְשִׂמְחָה וְתִזְכֶּה לְחֹדֶשׁ אָדָר מְאִיר וְשִׂמְחָה.

ג.

דע לך, אהובי אחי היקר, שכבר מראש-חדש אדר מתחיל
הארת חג פורים הקדוש, וכמובא בירושלמי (ריש מסכת מגלה):
'כל החדש כשר לקריאת המגלה, מאי טעמא? "והחדש" אשר
נהפך להם מיגון לשמחה' וגו', עין-שם; וכן נפסק בשלחן-
ערוך (ארח-חיים, סימן תרפח, סעיף ז): 'המפרש בים והיוצא בשירא
ואינו מוצא מגלה להוליה עמו, ואי-אפשר לו להמתין, קורא
אפלו מתחלת החדש', עין שם; ולכן ראוי לך להתעורר כבר
מתחלת החדש עם שמחת ימי פורים, ומנהג ותיקין לתלות
בבתי-כנסיות ובבתי-מדרשות וגם בבתים פרטיים, שלטים
גדולים שפתוב עליהם "משנכנס אדר מרבין בשמחה", הכל
כדי להזכיר כל אחד ואחד על גדל המצוה להרבות השמחה
בחדש אדר, ועל-ידי-זה יהיה לך חדש אדר מאיר ושמה.

ד.

זכר נא, אהובי אחי היקר, ששבת מברכין חדש אדר הוא
'שבת שקלים', והוא הראשון של הארבע פרשיות שכלם
קשורים לחדש אדר, כי בשבת מברכין אדר (או בראש-חדש אדר
ממש) הוא 'שבת שקלים', ואחר-כך השבת שלפני פורים הוא
'שבת זכור', ואחר פורים הוא 'שבת פרה', ובסוף אדר ושבת
מברכים חדש ניסן הוא 'שבת החדש', וארבע שבתות אלו

הם זמנים נפלאים של גלוי שכינה ברמה גבוהה מאד, וכמו שפעם התבטא הרב הקדוש רבי פנחס מקאריץ זי"ע: "אני מתגעגע מאד להגיע כבר להד' פרשיות כדי שאתראה עצמי ביחד עם הקדוש-ברוך-הוא"; הרי מפרש יוצא משיחתו הקדושה, שבד' פרשיות אלו זוכים להתראות יחד עם הקדוש-ברוך-הוא ולקבל את פני השכינה, וכעין שמצינו במצות עליה לרגל בג' רגלים לבית-המקדש (שמות כג, יז): "ש'לש פעמים בשנה יראה כל זכורך וגו', ודרשו חכמינו הקדושים (חגיגה ב:): 'כדרך שבא לראות כך בא ליראות'; שאדם בא לבית-המקדש לראות פני השכינה, והשכינה רואה אותו כפיכול, ואל גלוי אור כזה זוכים בארבע פרשיות אלו.

והראשון של הד' פרשיות הוא פרשת שקלים, שהוא זכר למצות מחצית השקל שהיו נותנים לבית-המקדש כדי לקנות קרבנות הצבור לכל השנה כלה, וכך יש לכל אחד חלק בהקרבתם, ועל-כן מובא מצדיקים שבשבת שקלים אפשר להעלות כל התפלות של כל השנה כלה לשרשם, פי תפלות כנגד תמידין תקנום (ברכות כו:), והרי עכשו עושים השתתפות בקרבנות התמידין של כל השנה, ועל-כן הזמן מכשר להעלות כל התפלות שהם במקום קרבן.

והנה 'שקלים' הם מצות צדקה, שיש חיוב על כל אחד לתת מחצית השקל לצדקה בכל שנה ושנה, ועל-כן הוא

הראשון של הד' פּרשיות, כי כל דבר שבקדשה מתחיל עם צדקה, והצדקה פותחת את כל שערי השמים, וכמו שכתוב (דברים טו, ח) "כי פתח תפתח את ידך וגו'" (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ד); ולכן נוהגים צדקה לפני התפלה, כדי לפתח שערי שמים לקבלת התפלות, וכפל הלשון 'פתח תפתח' מלמד, שכמו שאתה פותח את ידך בצדקה למטה כך אתה פותח את שערי השמים לקבלת התפלות למעלה, ועל-כן קנה פרשת שקלים מקומו ראש וראשון לכל הד' פּרשיות, כי על-ידי שקלים שהוא צדקה פותחים שאר כל השערים כלם.

וכדאי לה לזכור, אהובי אחי היקר, את דברי רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות צדקה, חלק ב', סימן יט): 'על-ידי נתינת שקלים נצל מיצר-הרע'; ויש לזה רמז בדברי חכמינו הקדושים (שקלים פרק א משנה ד): 'כל כהן ששוקל אינו חוטא'; על-כן בהגיע פרשת שקלים תדקדק מאד לבוא לבית-הכנסת ולשמע קריאת פרשת שקלים בצבור, ותכונן היטב למה שקוראים אז 'כי תשא את ראש בני ישראל וגו'', כי זוכים אז לנשיאות והרמת הראש, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (בבא-בבא י:): 'אמר משה לפני הקדוש-ברוך-הוא, רבוננו של עולם, במה תרום קרן ישראל? אמר לו: ב'כי תשא''; וזכור היטב את דברי חכמינו הקדושים (תנחומא, כי תשא, סימן א): 'אמר משה לפני הקדוש-ברוך-הוא, רבוננו של עולם, משאני מת אין אני נזכר, אמר לו הקדוש-ברוך-הוא, חייך,

כִּשְׁם שֶׁאַתָּה עוֹמֵד עִכְשָׁו וְנוֹתֵן לָהֶם פְּרִשְׁת שְׁקָלִים, וְאַתָּה
 זוֹקֵף אֶת רֹאשׁוֹ, כִּךְ בְּכֹל שָׁנָה וְשָׁנָה שְׁקוֹרְאִין אוֹתָהּ לְפָנַי,
 כִּאֲלוֹ אַתָּה עוֹמֵד שָׁם בְּאוֹתָהּ שְׁעָה וְזוֹקֵף אֶת רֹאשׁוֹ, מִנֵּיִן?
 מִמָּה שְׁקָרְאוּ בְּעִנְיָן: וַיִּדְבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר כִּי תִשָּׂא אֶת
 רֹאשׁוֹ, שָׂא אֶת רֹאשׁוֹ לֹא נֶאֱמַר, אֲלֵא כִי תִשָּׂא, עֵינַי שָׁם; עַל-כֵּן
 תִּשְׁמַח אֲזוֹ בְּשִׂמְחָה שְׂאִין לָהּ קֶץ, וְתִתְאַר לְעֲצָמָהּ שְׂמֵשָׁה רַבְּנוּ
 עוֹמֵד עַל יָדָהּ וְזוֹקֵף אֶת רֹאשָׁהּ, וּמִנְשֵׂא וּמְרוֹמִם אוֹתָהּ לְמַעְלָה
 מִכָּל קִטְנוֹתָהּ וְצִרוֹתָהּ, וּמִדְּבִיק אוֹתָהּ בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
 בְּדַבְּקוֹת אֲמִתִּית, וְאֲזוֹ יִהְיֶה לָּהּ חֹדֶשׁ אֲדָר מֵאִיר וְשִׁמְחָה.

**אי"ה המשך הקונטרס על
 ענייני חודש אדר וחג פורים
 יצא לאור אחר שבת שקלים**

תפלה נוראה ונפלאה

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׂזִמִּיתָ
 אוֹתִי לְעוֹד חֹדֶשׁ אֶדָר בְּיָמֵי חַיִּי, אֲנִי יְהוָה ה',
 זַכְּנִי לְקַיֵּם דְּבָרֵי חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תענית כט.): "מִשְׁנַכְנֵם
 אֶדָר מֵרַבִּים בְּשִׂמְחָה" בְּתַמִּימוֹת וּבְפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה,
 וּלְהַרְבוֹת הַשְּׂמִיחָה בְּכָל דֶּרֶךְ שְׂרָק אִפְשָׁר, עַד שְׂאֲטַע
 בְּלִבִּי נְטִיעָה שֶׁל שְׂמִיחָה בְּחֹדֶשׁ אֶדָר שֶׁתְּלוּהָ אוֹתִי כָּל
 הַשָּׁנָה כְּלָהּ, וְאֶקְיָם בָּזֶה מֵאֲמֹר חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (ביצה
 טו): 'הַרְוֹצָה שֶׁיִּתְקַיְמוּ נִכְסֵיו יִטַע בָּהֶם אֶדָר, שֶׁנֶּאֱמָר
 (תהלים צג, ד) אֲדִיר בַּמְרוֹם ה'; כִּי הַשְּׂמִיחָה תֵאִיר עָלַי אוֹר
 הַהַצְלָחָה עַד שְׂאֲזֻכָּה לְהַצְלִיחַ בְּכָל עֲנִינֵי הַן בְּרוּחָנִיּוֹת
 וְהֵן בְּנַשְׂמִיּוֹת, וְאֲזֻכָּה לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּךָ תָּמִיד.

אֲנִי יְהוָה! זַכְּנִי לְבַנּוֹת לְעֲצָמֵי בֵּית שֶׁל שְׂמִיחָה כְּדֵי
 שְׂיִהְיֶה מְקוֹם לְהַשְׂרָאת הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי
 בְּמִקְוֶה שְׂרוּי שְׂמִיחָה תָּמִיד, וּבְכֹחַ שְׂפָתוֹב (דְּבָרֵי הַיָּמִים א'

טו, כז) עז וחדוה במקמו"; ואדור בתוך הבית הזה ויהיה
 דירתי שם תמיד, ובפרט בחדש אדר ארגיש אני-ך
 בביתך על ידי רבוי השמחה, ולא יהיה פת לשום דבר
 למנע אותי מן השמחה והדבקות בך תמיד.

רבוננו של עולם! זפני להרגיש קדשת ושמחת ימי
 פורים כבר מתחלת חדש אדר, שהרי על חדש
 אדר בתיב (אסתר ט, כב) "והחדש אשר נהפך להם מיגון
 לשמחה ומאכל ליום טוב"; ובכל פעם שאראה שלט
 "משנכנס אדר מרבין בשמחה" אתעורר מחדש לשמחת
 חדש אדר ואתן לך שבת והודאה על קדשת החדש
 הזה ועל כל הנסים שעשית עמנו ואשר אתה עושה
 עמנו בכל עת, ויהיה מדת השמחה תקועה בלבי כל
 השנה בלה.

אנא יהוה! זפני להגיע להשבתות של הארבע פרשיות
 לחיים ולשלום, ולשמע קריאת הארבע פרשיות

בְּצַבּוּר בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְאֲבִין מִרְחוֹק שְׂבָאֲרַבְעַ פְּרָשִׁיּוֹת
 אֵלּוּ אֲנִי זוֹכֶה לְהִתְרַאוֹת עִמּוֹד ה' אֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל, וּלְקַבֵּל
 בְּתוֹכִי פָּנֵי הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה, כְּמוֹ שֶׁהָיָה בְּעֲלִיָּה לְרִגְלֵי
 בְּזִמְנֵן שְׁבִית־הַמְּקֻדָּשׁ הָיָה קָיָם, וַיְהִי אֲמוּנָתָךְ וְאוֹר
 פְּנִיךָ קְבוּעִים בְּלִבִּי כָּל הַשָּׁנָה בְּלָה.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם! זַפְנֵי לְקָיָם מְצֻנֵת קְרִיאַת וּשְׁמִיעַת
 פְּרָשַׁת שְׁקָלִים בְּכַנִּיסַת חֹדֶשׁ אֲדָר בְּשִׂמְחָה
 עֲצוּמָה, וּכְמוֹ שְׂאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מִסֵּכֶת שְׁקָלִים
 מִשְׁנָה א): 'בְּאַחַד בְּאֲדָר מוֹשְׁמִיעִין עַל הַשְּׁקָלִים'; וְאַתְּעוֹרֵר
 מְאֹד שְׁעַכְשׁוֹ אֲנִי זוֹכֶה לְנִשְׂיאוֹת רֹאשׁ עַל־יְדֵי גְדוּלֵי
 מִבְּחָרֵי הַצְּדִיקִים, וּכְמוֹ שֶׁכָּתוּב (שְׁמוֹת ל"ב): "בִּי תִשָּׂא אֶת
 רֹאשׁ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל"; וְאַתָּאֵר בְּלִבִּי שֶׁמֹּשֶׁה רַבְּנוֹ עַכְשָׁו
 עוֹמֵד עַל־יְדֵי וּמְנַשֵּׂא אֶת רֹאשֵׁי וּמְרִים אֶת קַרְנֵי, וּכְמוֹ
 שְׂאֲמַרְתָּ לוֹ בְּשִׂשָּׁאֵל: בְּמָה תִּרְוֹם קָרְנֵי יִשְׂרָאֵל? וְעֲנִיתָ
 לוֹ: 'בְּכִי תִשָּׂא' (בְּבֵא־בְתָרָא י'); וְכֵן הִבְטַחְתָּ לוֹ (תְּנַחֲמוּמָא, פְּרָשַׁת
 בִּי תִשָּׂא): 'חֲתִיבָה, שֶׁבְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה בְּשִׁקּוּרָאִין פְּרָשַׁת
 שְׁקָלִים, אַתָּה עוֹמֵד שָׁם בְּאוֹתָהּ שְׁעָה וְזוֹקֵף אֶת רֹאשׁוֹ';

וְאֶת־פֶּלֶל בְּאוֹתָהּ עֵת שְׁאֵזְכָּה לְהִיּוֹת מִקְרָב לְצַדִּיקִים
אֲמַתַּיִם כָּל יְמֵי חַיַּי, וַיְהִיָּה לִי רֵבִי אֲמַתִּי שְׁהוּא ר' אִשׁ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וַיְדַרִּיךְ אוֹתִי אֶת הַדֶּרֶךְ לְהִתְקַרֵּב אֵלָיךְ
וְלְהִיּוֹת דְּבוּק בְּךָ בְּאֲמַת.

